C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 21rji-900/2024 Judecătoria Orhei sediul Central
1-24062732-03-21rji-19082024 Judecător: Veronica Cupcea

D E C I Z I E
În numele Legii

17 octombrie 2024 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,
În componența:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Ghenadie Liulca
Judecătorii Viorel Pușcaș
Oleg Moraru

a judecat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul condamnatului Perlog Ion declarat împotriva încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 17 iulie 2024 adoptate în limitele plângerii depuse de condamnatul Perlog Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de actele cauzei, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

C O N S T A T Ă:

La 10 iunie 2024 în judecătoria Orhei sediul Central a fost înregistrată plângerea condamnatului Perlog Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, solicitând constatarea condițiilor de detenție inumane.

Prin încheierea judecătoriei Orhei sediul Central din 14 iunie 2024 lui Perlog Ion i-a fost acordat un termen de 20 de zile de la primirea încheierii să înlăture neajunsurile depistate în plângerea depusă împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

La data de 20.06.2024 copia încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 14 iunie 2024 a fost expediată în adresa Penitenciarului nr. 18 Brănești pentru a fi înmânată condamnatului Perlog Ion pentru informare și executare, fiind recepționată de către condamnat la 24.06.2024, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului.

Ulterior, prin încheierea judecătoriei Orhei sediul Central din 17 iulie 2024 a fost declarată inadmisibilă plângerea condamnatului Perlog Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, înaintată în condițiile art. 473^2 Cod de procedură penală.

S-a explicat condamnatului Perlog Ion că inadmisibilitatea cererii nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceleiași persoane cu aceiași cerere împotriva aceleiași instituții cu același obiect, dacă a lichidat încălcările.

Împotriva încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 17 iulie 2024 a declarat recurs condamnatul Perlog Ion, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii și pronunțarea unei noi hotărâri privind reducerea pedepsei în temeiul art. 473^2 Cod de procedură penală.

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți consideră necesar de a respinge recursul condamnatului Perlog Ion ca fiind nefondat reieșind din următoarele considerațiuni.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În susținerea soluției adoptate Colegiul penal reține că, potrivit art.469 alin. (1) pct.17^1) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.

Potrivit art. 473^2 alin. (1) Cod de procedură penală, plângerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituţia penitenciară în care se deţine condamnatul, după caz, din care a fost eliberat.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, plîngerea referitoare la condiţiile de detenţie menţionate la alin.(1) **trebuie să conțină datele privind perioada şi locul detenției, precum şi descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate**. La plîngere pot fi anexate explicaţiile altor condamnaţi sau preveniţi, copiile plîngerilor anterioare adresate administraţiei instituţiei penitenciare sau autorităţilor de supraveghere şi răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentinţa sau încheierea.

În corespundere cu alin. (2^1) din articolul nominalizat, în cazul în care plîngerea depusă nu corespunde cerinţelor prevăzute la alin.(2), judecătorul de instrucţie stabileşte condamnatului un termen rezonabil, dar nu mai mare de 30 de zile, pentru înlăturarea neajunsurilor.

În speță, instanța de recurs reiterează că la data de 10 iunie 2024 condamnatul Perlog Ion s-a adresat cu plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, solicitând constatarea condițiilor de detenție inumane.

Colegiul penal conchide că, la etapa verificării admisibilității plângerii depuse de Perlog Ion , judecătorul de instrucție a constatat că aceasta nu întrunește condițiile de fond prevăzute la art. 473^2 alin. (2) Cod de procedură penală, din care motiv prin încheierea judecătoriei Orhei sediul Central din 14 iunie 2024 condamnatului i s-a acordat un termen de 20 de zile de la recepționarea copiei încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor depistate în plângerea depusă împotriva

administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

Copia încheierii respective a fost recepționată de către condamnatul Perlog Ion la 24 iunie 2024, însă în termenul stabilit de instanță condamnatul nu a înlăturat neajunsurile depistate.

În sensul dat, Colegiul penal reține că potrivit art. 473^2 alin. (2^2) Cod de procedură penală, dacă condamnatul îndeplinește în termen toate cerințele din încheierea judecătorului de instrucție, plângerea se consideră depusă la data prezentării inițiale. În caz contrar, plângerea se declară inadmisibilă.

Astfel, prin încheierea judecătoriei Orhei sediul Central din 17 iulie 2024 a fost declarată inadmisibilă plângerea condamnatului Perlog Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, înaintată în condițiile art. 473^2 Cod de procedură penală.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, Colegiul penal consideră că sunt corecte concluziile primei instanțe privind declararea inadmisibilității plângerii condamnatului Perlog Ion în temeiul art. 473^2 alin. (2^2) Cod de procedură penală. Or, în termenul oferit condamnatului pentru înlăturarea neajunsurilor admise la depunerea plângerii în ordinea art. 473^2 Cod de procedură penală, ultimul nu s-a conformat indicațiilor instanței și în termenul stabilit nu a înlăturat neajunsurile depistate.

Relevantă speței este practica CtEDO în cauza *Weissman şi alţii contra Romaniei (cererea nr.63945/00 par.32-36),* în care Curtea a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiției şi pe de altă parte interesul reclamanților de a prezenta argumentele lor în fața tribunalelor naționale.

Astfel, coroborând normele legale citate la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul conchide că dreptul la un tribunal, respectiv dreptul de acces la justiție şi la un proces echitabil, nu este unul absolut, ci poate fi limitat de legislație în măsura în care nu duce la negarea acestui drept în vederea realizării procesului de înfăptuire a justiției.

În cazul dat, dreptul recurentului de acces la justiție şi la un proces echitabil nu a fost limitat sau neglijat, doar că s-a solicitat condamnatului la conformarea exigențelor legale, posibilitate pe care acesta a avut-o, însă a omis să-şi execute cu bună-credință obligațiile procedurale în termenul oferit, inacțiune imputabilă exclusiv în vina acestuia. Or, chiar şi Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție *(cauza Van Harn contra Germaniei, nr. 7557/03*

din 11 septembrie 2007), iar omisiunea în realizarea acestei obligații justifică aplicarea sancțiunilor procedurale prevăzute de lege, în cazul dat declararea inadmisibilității plângerii.

Din considerentele indicate, Colegiul conchide că încheierea primei instanțe este emisă conform legislației pertinente, iar inadmisibilitatea plângerii condamnatului Perlog Ion a fost determinată just de prima instanță ca urmare a inacțiunii acestuia, care nu a înlăturat în termenul oferit neajunsurile determinate corect de către instanța de fond.

Pe motivele expuse mai sus, Colegiul penal va respinge recursul condamnatului Perlog Ion declarat împotriva încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 17 iulie 2024 ca fiind nefondat, menținând fără modificări încheierea adoptată de prima instanță.

În conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul condamnatului Perlog Ion declarat împotriva încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 17 iulie 2024 emise în privința lui Perlog Ion se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul: **Ghenadie Liulca**

Judecătorii: **Viorel Pușcaș**

Oleg Moraru